

A BIBLIA ÉS A TÖRTÉNELEM

Május 30., szombat délután

A mennyei tanácsban döntés született, hogy az ember élő példát kapjon a törvény megtartására vonatkozóan. Miután Isten elhatározta ezt a nagy áldozathozatalt, az ember megmentésével kapcsolatosan semmit sem hagyott homályban, tisztázatlanul. Olyan mércét állított elénk, amely szerint alakíthatta jellemünket. A Sínai-hegyen olyan erőteljes hangon jelentette ki törvényét, hogy félelmetes magasztosságát mindenki jól hallhatta...

Isten teljes érdeklődést tanúsított az általa teremtett lények iránt, és annyira szerette a világot, hogy „az Ő egyszülött fiát adta, ha valaki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen” (Jn 3:16). Krisztus eljött, hogy erkölcsi erőt hozzon az embernek, hogy felemelje, nemezebbé tegye és erővel ruházza fel, és az isteni természet résesévé tegye, miután elszakad a világ kívánságaitól és romlottságától. Az elbukott világok lakóinak pedig bebizonyította, hogy törvényét tiszteletben lehet tartani. Emberi testben járva megtartotta a törvényt, s ezzel megerősítést nyert Isten igazsága, amely elvárja az embertől a törvény megtartását. Az ítéletben majd az Ő élete lesz az Isten törvénye mellett felhozott megcáfolhatatlan érv. – *In Heavenly Places*, 38. o.

„Mikor pedig elvégezte vele való beszédét a Sínai-hegyen, által adta Mózesnek a bizonyság két tábláját, az Isten ujjával irt kőtáblákat.” (2Móz 31:18) Semmit sem lehet eltörölni a két kőtáblára írottakból. A törvény becses feljegyzéseit a bizonyágtétel szekrényébe helyezték, s még most is ott van biztonságban elrejtve az emberek előtt. Isten kijelölt időpontjában mégis elő fogja hozni e két kőtáblát, hogy bizonyság legyen az egész világ számára parancsolatainak semmibevevése és a hamis szombat bálványimádó tisztelése ellen.

Bőséges bizonyíték áll rendelkezésre Isten törvényének örökérvényű volta felől. Isten uja írta le azt, hogy soha ne lehessen kitörölni,

soha ne lehessen elpusztítani. Isten elrejtette a két kőtáblát, hogy az ítélet nagy napján pontosan úgy hozza elő, ahogy leírta. – *A Te Igéd igazság, 1. köt., 1109. o.*

Napjainkban a világ nyíltan lázad Isten ellen. Ez a nemzedék valóban elégedetlen, hálátlan, tele van külsőségekkel, hiányzik az őszintesége, miközben büszke és hitehagyó. Az emberek elhanyagolják a Bibliát és gyűlölik az igazságot. Jézusnak végig kell nézni, ahogy elutasítják törvényét, megvetik szeretetét, és küldöttjeihez közönnyel viszonyulnak. Szenvedései által beszélt az emberhez, de nem ismerték el azokat, az intéseit nem vették figyelembe. Az emberi lélek templomának udvara a szentségtelen üzérkedések helye lett. Önzést, irigységet és gonzságot ápol, és kigúnyolja azokat, akik hisznek az Igében. Egyre fokozottabb megvetés mutatkozik a törvény és a rend iránt, és nyíltan lábban tiporják Jehova határozott parancsait. Isten kőtáblákra véste a Tízparancsolatot, hogy a föld minden lakója megérthesse örök és változhatatlan jellemét. – *Lift Him Up, 141. o.*

Május 31., vasárnap – Dávid, Salomon és a királyság

Izrael Dávid és Salomon uralkodásának idején érte el valódi nagyságát. Ekkor teljesedett be az Ábrahámnak adott ígéret, amit Mózes is megismételt: „Mert ha szorosan megtartjátok mind e parancsolatot, amelyet én parancsolok néktek, hogy a szerint cselekedjete; ha szeretitek az Urat, a ti Istenteket, ha minden ő útain jártok, és őhöz ragaszkodtok: akkor kiúzi az Úr mind azokat a nemzeteket ti előletek, és úrrá lesztek nálatoknál nagyobb és erősebb nemzeteken. Minden hely, amelyet lábatok talpa megnyom, tiétek lesz, a pusztától a Libanonig, és a folyóvíztől, az Eufrátes folyóvizétől a nyugati tengerig lesz a ti határotok. Nem állhat meg senki előttetek.” (5Móz 11:22–25) – *Nevelés, 48. o.*

[Pál] Kimutatta az Ótestamentum alapján, hogy a próféciák és a zsidók várakozása szerint a Messiásnak Ábrahámtól és Dávidtól kellett származnia. Majd bebizonyította, hogy Jézus Ábrahám pátriárkától és a királyi dalnoktól származott. Azután felolvasta a próféták bizonyosságait a megígért Messiás jellemére és működésére vonatkozólag, valamint fogadtatását és az iránta tanúsított bánásmódot itt a földön. Azután pedig kimutatta, hogy ezek a jóvendölések mind beteljesed-

tek Jézus Krisztus életében, működésében és halálában. – *Az apostolok története*, 247. o.

Nagy volt Dávid bukása, de mély a bűnbánata is. Szeretete izzó és hite erős volt. Neki sokat bocsátott meg Isten, ezért „igen szeretett” (Lk 7:47). Dávid zsoltárai a bűnbe süllyedt és önmagát elítélő ember tapasztalatait, a legbensőségesebb hitet és az Istennel való mély összeköttetést tükrözik. Élettörténete hirdeti, hogy a bűn csak szégyent és fájdalmat hozhat az emberre, Isten szeretete és irgalma pedig a legmélyebb mélységbe is elér. A bűnbánó lelket a hit emeli fel az isteniűségben való részesedés magasságába. Minden biztosíték és ígélet közül, amelyet a Szentírás tartalmaz, az tesz a leghatásosabban bizonyosságot Istenről, ami az emberek iránt gyakorolt hűségéről, igazságáról, irgalmasságáról szól. (...)

Ragyogóak az ígérek, amelyeket Isten Dávidnak és házának adott. Olyan ígérek ezek, amelyek az örökkévalóságra mutatnak előre és Krisztusban találják meg beteljesedésüket. Az Úr ezt mondja: „megesküdtem Dávidnak, az én szolgálomnak... Akivel állandóan vele lesz az én kezem, sőt az én karom erősíti meg őt... És vele lesz az én hűségem és kegyelmem, és az én nevemmel magasztaltatik fel az ő szarva. És rávetem az ő kezét a tengerre, és az ő jobbát a folyóvizekre. Ő így szólít engem: Atyám vagy te; én Istenem és szabadításom kősziklája! Én meg elsőszülöttemmé teszem őt és feljebbvalóvá a föld királyainál. Örökké megtartom néki az én kegyelmemet, és az én szövetségem bizonyos marad övele. És az ő magvát örökkévalóvá teszem, és az ő királyi székét, mint az egeknek napjait.” (Zsolt 89:4–30) – *Próféták és királyok*, 754–755. o.

Június 1., hétfő – Ézsaiás, Ezékiás és Szanhérib

Júda földjét letarolta a megszálló hadsereg, de Isten megígérte, hogy csoda útján gondoskodik a nép szükségleteiről...

Azért ezt mondta az Úr AsszírIA királyáról: „... Pajzsa leszek ennek a városnak, és megszabadítom önmagamért, meg szolgálomért, Dávidért” (2Kir 19:29–34)...

Azon az éjszakán jött a szabadulás. „... eljött az Úr angyala, és levágott az asszír táborban száznyolcvanezer embert” (2Kir 19:35). Megölt

„minden vitéz harcost, fejedelmet és vezért” az asszír táborban (2Krán 32:21).

A Jeruzsálem elfoglalására küldött sereg rettenetes megítélésének híre csakhamar eljutott Szanhéribhez, aki még mindig az Egyiptomból Júdába vezető utat őrizte. Az asszír király rémülten elrohant, és „megszégyenülve tért vissza országába” (2Krán 32:21). Uralkodása nem tartott sokáig. A jövendölés szerint, amely hirtelen halálát jelezte, saját családtagjai gyilkolták meg...

A héberek Istene diadalmaskodott a büszke asszíron. Jahve megvédte méltóságát a környező népek előtt. Jeruzsálemben a nép szíve szent örömmel telt meg. Buzgón esedeztek szabadulásért, és könnyek között vallották meg bűneiket. Nagy ínségükben Isten szabadító hatalmában bíztak, és a Mindenható nem hagyta őket cserben. A templom udvara most az ének, az ünnepélyes dicsőítés hangjától visszhangzott. – *Próféták és királyok*, 360–361. o.

Isten akarata és szándéka nem az, hogy gyermekeit gondok, terhek nyomják. De az Úr nem csal meg bennünket. Nem mondja: „Ne féljete; életetek útján nincs semmi veszély.” Tudja, hogy veszedelmek és megpróbáltatások várnak ránk, és ehhez mérten bánik velünk. Nem szándéka népét kivenni a bűnnel és bajjal telt világból, de rámutat arra a segítségre, amelyben sohasem csalódhatunk. Így imádkozik tanítványaiért: „Nem azt kérem, hogy vedd ki őket e világból, hanem hogy őrizd meg őket a gonosztól.” (Jn 17:15) „E világon nyomorúságtok lesz; de bízzatok: én meggyőztem a világot.” (Jn 16:33) – *Jézushoz vezető út*, 122. o.

Keresztény életünk gyakran tele van veszedelmekkel és olyan kötelességekkel, amelyeket felettébb nehéz vagy szinte lehetetlen teljesítenünk. Képzeletünk sokszor küszöbön álló romlásokat, sőt halált láttat meg velünk. Isten hangja azonban tisztán csendül a fülünkbe: „Indulj előre!” Még akkor is engedelmeskednünk kell ennek a parancsnak, mikor nem látunk át a lelki vagy testi szemeink előtt leereszkedett sötétségen, és a hideg hullámokat már érezzük a lábunk körül. Azok az akadályok, amelyek meg akarják gátolni előrehaladásunkat, sohasem tűnnek el előlünk, ha a lelkünk ingadozik vagy kételkedik... A hitetlenség ezt suttogja fülünkbe: „Várjunk addig, amíg az akadályok el nem tűnnek és világosan látjuk azt az utat, amelyen járnunk kell!” A hit előre

öszönöz, mert mindent hisz, mindent remél. – *Pátriárkák és próféták*, 290. o.

Június 2., kedd – Dániel, Nabukodonozor és Babilon

Dániel és társai... tisztelettudóak, előzékenyek és jószágosak voltak, a szelídség és alázat ajándékával rendelkeztek. És amikor próbára lettek téve, teljes mértékben a feddhetetlenség, az igazság oldalára álltak. Nem a szeszélyek vezérelték őket, hanem a bölcsesség. Úgy döntöttek, hogy mivel a hús korábban sem tartozott az étrendjükhez, a jövőben sem fogják fogyasztani. Mivel az Isten szolgálatában állóknak meg volt tiltva a bor fogyasztása, elhatározták, hogy nem nyúlnak az italhoz sem...

Dániel és barátai nem tudhatták, mi lesz a döntésük következménye. Nem tudták, hogy még az életüket is kockáztatják, mégis eltökélt szándékuk volt a szigorú mértékletesség szoros útján maradni Babilon züllött udvarában... Nemes szokásaik végül a javukra váltak. Ügyüket Isten kezébe helyezték, és mindenben önmehtagadást, mértékletességet tanúsítottak. Az Úr pedig együtt munkálkodott Dániellel és társaival. – *In Heavenly Places*, 261. o.

A legfontosabb kötelességünk Isten és embertársaink iránt: képezni magunkat. Minden Isten által ránk bízott képességet a tökéletesség legmagasabb szintjéig kell fejlesztenünk, hogy az adottságainkhoz mérten a lehető legnagyobb jót végezhessek... Nem engedhetjük, hogy a testünk vagy az értelmünk akár csak egyetlen funkciója is elsorvadjon vagy megnyomorodjon a túlhajszolt munka miatt, vagy azért, mert visszaélünk élő gépezetünk bármely részével. Ha mégis megtennénk, egészen biztosak lehetünk abban, hogy ez nem marad következmények nélkül. – *Gyermeknevelés*, 395. o.

Ha a szív igazán megtér, akkor Krisztus segítségével szakít régi szokásaival és jellemhibáival, és számára minden újjá lesz. Akik azt vallják, hogy Krisztus szolgálói, komoly elhatározást kell hozniuk, mint Dániel a babiloni udvarban. Tudta, hogy az Úr a pajzsa és erőssége, s hogy védelmet nyer a jövőre nézve is. A züllött környezet látványai és hangjai nem tudták elvonni a figyelmét, nem tudták kísértésbe ejteni. Amikor szolgálati kötelességei folytán jelen kellett lennie a féktelen tivornyákon és

a bálványimádáson, szokása szerint csendben imádkozott, s így Isten ereje megőrizte őt. Az Istenhez emelt elme mindig és minden körülmények között a javunkat szolgálja. Engedjük meg, hogy a világ Megváltójának csodálása váljon lelkünk gyakorlatává... Segedelmünk Őbenne van, aki hatalommal teljes. Az életét adta azért, hogy minden lélek erőt meríthessen. – *That I May Know Him*, 247. o.

Június 3., szerda – A történelmi Jézus

A zsidó nemzetet annak bizonyosságául őrizte meg Isten, hogy Jézus Krisztusnak Ábrahám magvából, Dávid családjából kellett megszületnie; ám ez a nép mégsem ismerte fel, hogy az Üdvözítő eljövetele már a küszöbön van. A templomban napról napra elvégezték az Isten Bárányára mutató reggeli és esti áldozatokat, de még ott sem készültek fogadására. A nemzet papjai és tanítói mit sem tudtak arról, hogy minden idők legnagyobb eseményének az ideje érkezett el...

Amint egykor Isten a világbirodalom trónjára ültette Cyrust, hogy szabadon bocsássa az Úr foglyait, ugyanúgy használta föl most Augustus császárt szándéka véghezvitelére, hogy Jézus anyja Betlehembe juthasson. Mária Dávid leszármazottja, és Dávid Fiának a Dávid városában kellett megszületnie... De királyi családjuk városában senki sem ismeri fel Józsefet és Máriát, nem részesülnek megbecsülésben. Fáradtan, hontalanul róják a szűk utcákat a város kapujától kezdve a keleti végéig, azonban hiába keresnek éjszakai pihenőhelyet. Végül egy egyszerű épületben találnak szállást, ahová a jószágokat szokták beterelni. Itt születik meg a világ Megváltója. – *Jézus élete*, 44. o.

Kajafás a szadduceusokhoz tartozott. Néhányan éppen ezek közül voltak Jézus legelkeseredettebb ellenségei. Kajafás híjával volt a jellemzőnek, és teljes mértékben olyan kemény, szívtelen és lelkiismeretlen volt, mint Annás. Nem hagyott semmi eszközt kipróbálatlanul Jézus megsemmisítése céljából...

Kajafás ellenfelének tekintette Jézust. Az a tény, hogy a nép nagy buzgósággal törekedett Jézus beszédének a meghallgatására, és nyilvánvalóan készek voltak tanításainak elfogadására, keserű féltékenységet ébresztett fel a főpap szívében. Most azonban, mikor Kajafás a foglyura tekintett, nem tudta elnyomni azt a csodálkozást, amit Jézus nemes és méltóságteljes magatartása keltett benne. Az a meggyőző-

dés kerítette hatalmába, hogy ennek az embernek isteni eredete kell hogy legyen. A következő pillanatban azonban megvetően úzte ki ezt a gondolatot elméjéből. Közvetlenül ezután megszólalt és gúnyos hangon megparancsolta Jézusnak, hajtsa végre egyik hatalmas csodáját előttük. Szavait azonban mintha nem is hallotta volna az Üdvözítő. – *Jézus élete*, 703–704. o.

Kajafást a szenvedélyével vegyes meggyőződése vezette el annak megtételére, amit megtett. Dühös volt magára, mert majdnem elhitte Krisztus szavait, és ahelyett, hogy az igazság mély értelmezése közben szíve mélyéig megalázkodott volna, s bevallotta volna, hogy bizony Jézus a Messiás, határozott ellenállása jeléül inkább megszaggatta papi köntösét. Ez a cselekedete nagyon jelentős volt. Kajafás alig-alig fogta fel az értelmét. Ezzel a cselekedetével, amelyet a bírók befolyásolása és Krisztus elítéltetése céljából követett el, a főpap valójában önmagát ítélte el. Isten törvénye szerint alkalmatlanná tette magát a papságra. Saját magára mondta ki a halálos ítéletet. – *Jézus élete*, 708. o.

Június 4., csütörtök – Hit és történelem

Hinni azt jelenti, hogy bízunk Istenben, hisszük, hogy Ő szeret, és tudja, mi válik a javunkra. Nem a saját utunkat járjuk, hanem az Ő útját választjuk. Hozzá nem értésünk helyett a hit az Ő bölcsességét, gyengeségünk helyett az Ő erejét, bűnös voltunk helyett pedig az Ő feddhetetlenségét kapja. Életünk és mi magunk is az Ővé. A hit elismeri Őt, mint jogos Urát, és ebből áldás származik. Nagyobb hangsúlyt fektet az igazságra, a helyes magatartásra és a tisztaságra, és ezeket tartja a sikeres élet kulcsainak. Minden jó szándék és minden magasztos vágy isteni ajándék. A hit Istentől kapja azt az életet, amely igazi és hatékony növekedést eredményezhet. Amikor hitről beszélünk, az elménkben határozott választóvonalat kell húznunk. Lehet hinni igazi hit nélkül is... Csak abban van cselekedetek által munkálkodó és lelket megtisztító hit, aki-ben nem csak Isten Igéje iránti hit él, hanem engedelmesség is az Ő akara-ta iránt, és ahol az ember teljesen átadja szívét Őnéki, és szeretettel viszonyul Urához. Az ilyen hit által újul meg a szív az Ő képmására. – *The Faith I Live By*, 90. o.

Az Istennel szoros kapcsolatban állók talán nem sikeresek a földi élet dolgaiban; gyakran súlyos próba éri, szenvedés, szerencsétlenség,

nyomorúság sújthatja őket. Józsefet megrágalmazták, üldözték, mert megőrizte erényét és becsületességét. Dávidot, Isten e választott hírnökét, ragadozó vadként üldözték gonosz ellenségei. Dánielt az oroszlánok vermébe lökték, mert igaz és tántoríthatatlan volt Isten iránti hűségében. Jóbot megfosztotta világi javaitól, s úgy sújtotta le testében, hogy rokonai és barátai irtóztak tőle. Mégis megtartotta feddhetetlenségét és Isten iránti hűségét... Pált bebörtönözték, megbotozták, megkövezték, s végül kivégezték, mert hűséges hírnök volt, hogy elvigye az örömeztet a pogányokhoz. A szeretett Jánost Pátmosz szigetére száműzték, „az Isten szaváért és a Jézus Krisztus bizonyágtételéért”.

Az isteni hatalom ereje általi emberi állhatatosság példái tanúságok a világnak Isten ígéretei hűségéről – az Úr maradandó jelenlétéről és fenntartó kegyelméről. Amint a világ ezen alázas embereket nézi, nem tudják, milyen az erkölcsi értékük az Isten szemében. A hit cselekedete nyugodt lélekkel megbízni Istenben a legsötétebb órában, bármilyen súlyosan próbálva, s viharverten azt érezni, azt tudni, hogy mennyei Atyánk áll a kormánynál. Egyedül a hit szeme tud túltekinteni az idő és érzékek világán, egyedül a hit szeme képes nagyra tartani az örök gazdagság értékét. – *Bizonyágtételek*, 4. köt., 525. o.

Népünknek meg kellene bizonyosodnia afelől, hogy Isten Lelke munkálkodik fölöttünk minden nap. Szeretet által munkálkodó hittel kell rendelkezünk. Az ilyen hit Istentől származik. Szolgálatunkba az önzés egyetlen szálát sem szabad beleszőni. Ha hitünk olyan szeretet által munkálkodik, amely megnyilatkozott Jézus életében, akkor maradandó lesz, és az engedelmes akarat erős kötelékével fog rendelkezni. Ámde Krisztus nem lakozhat bennünk, ha énünk nem halt meg, mivel így nem rendelkezhetünk szeretet által munkálkodó és lelket megújító hittel. – *That I May Know Him*, 226. o.

Június 5., péntek – További tanulmányozásra

Pátriárkák és próféták: „Dávid és Góliát” című fejezet.